

nam verè opinatur. plerique alij autem ita vt forte incidit. Neque verò aut parvipericlitans, aut frequentipericlitans, propterea quòd pauca sunt, quæ magnificiat: sed magnipericlitans est. & cum periclitatur, vitæ suæ non parcat, quasi dignum omnino non sit ei viuere. Talisque est, vt afficiat beneficiis alios, ipse affici erubescat, excellentis enim illud est: hoc eius, qui excellitur. éstque eiusmodi, vt plura retribuat. ita enim fiet, vt qui prior contulerit beneficium, insuper debeat, beneficiumque accepisse videatur. Mominis præterea eorum videntur, quibus benignè fecerint: eorum autem à quibus acceperint minimè. quippe cum is, qui acceperit, minor sit eo qui beneficium contulerit: ipsi autem velint esse superiores: vnde etiam illa iucundè, hæc iniucundè audire consueverunt. Atque idcirco neque Thebis beneficia Ioui dicitur commemorare: neque Lacedæmonij ad Athenienses: sed tantummodo ea, quibus fuerant affecti. Magnanimi quoque est à nemine quippiam, aut vix tandem petere, sed promptè alijs ministrare: præstareque se apud eos qui in dignitate sunt, præclarè que fortuna vtuntur, magnum: apud mediocris fortis homines mediocrem: eò quòd illos superare difficile, atque egregium, hos facile est. & inter illos gloriari est à generoso animo minimè alienum, inter humiles verò inuidiosum: quemadmodum inter imbecillos viribus non contendere. Neque ad honoratas res accedere, aut vbi alij principatum obtinent: ociosumque esse ac cunctatorem, nisi vbi magnus aliquis honor magnumque opus est: paucasque res agendas, sed magnas eas ac celebres aggredi. Necessè etiam est vt apertè tam odium quam amorem præ se ferat: latere enim velle timentis hominis est. Maioremque curam veritatis, quam opinionis habeat: dicatque & agat omnia apertè: id enim est contemptoris. ideo liberior in loquendo est: est enim etiam eius, qui liberior in loquendo sit. vnde est & contemptor, & verax, nisi vbi per dissimulationem loquitur, dissimulatione autem vitur ad multitudinem. Magnanimi quoque proprium id est, vt viuere ad alterius arbitrium non possit, nisi ad amici: est enim seruire. vnde etiam omnes adulatores famularij: & humiles homines adulatores sunt. Adde quòd neque est admirator. nihil enim magnum ipsi est, neque iniuriarum memor: quippe cum magnanimi non sit meminisse, & præsertim malorum, sed ea potius despicerè. Neque hominilocusus: neque enim aut de se, aut de altero quippiam dicit, neque vt vel ipse laudetur, vel alij vituperentur, curat. sed neque est laudator: atque idcirco fit,

A καὶ οἷος δὲ πεινῆ, ἀνεργατοῦ μὲν δὲ ἀεὶ ἔχειται, τὸ μὴ γὰρ ὑπερέρχοντος, τὸ δὲ ὑπερέρχοντος καὶ ἀνεργατικὸς πλείοναν, οὕτω γὰρ κεραισφλησεί οὐ τὰ ἄρξας, καὶ ἔστι δὲ πεπονθὸς· δοκούσι δὲ καὶ μνημονεύειν, οἷς ἀποιώσωσιν δὲ· ἂν δὲ ἀνὰ πάτωσιν οὐ· ἐλάττων γὰρ ὁ παθὼν δὲ, τῷ ποιῶσαντος. βούλεται δὲ ὑπερέρχειν. καὶ τὰ μὴ ἠδέως ἀκούει, τὰ δὲ ἀπιδώς· διὸ καὶ τὴν B Θέπν οὐ λέγειν τὰς ἀνεργασίας τῶν Διῶ· οὐδὲ οἱ Λάκωνες πορὸς τὸν Ἐθιωταίους, ἀλλὰ ἀπὸνθεσαν δὲ. μεγαλοψύχου δὲ καὶ τὸ μηδενὸς δεῖδειται, ἢ μόνον ὑπερρετεῖν ἢ πορρωτέρως· καὶ πορὸς μὴ τῶν ἐν ἀξιώματι καὶ ὄντι χύμας, μέγα δὲ. πορὸς δὲ τῶν μέσσις, μέτερον. ἢ μὴ μὴ γὰρ ὑπερέρχειν, χαλεπὸν καὶ στυμνόν· ἢ δὲ δὲ, ῥάδιον καὶ ἐν ἐκείνοις μὴ στυμνωῖσται, ἐν ἀγῶνι· οἷ δὲ τῶν ταπεινῶν, φορτικόν, ὡς πορὸς εἰς τὸν ἀδυνάει, ἐχυρὸς δὲ καὶ εἰς τὰ ἐν πρῶτῳ μὴ ἔνεμα, ἢ οὐ πορρωτέρως· ἢ δὲ καὶ ἀργὸν δὲ καὶ μελλήτιον, ἀλλὰ ἢ ὅπου πρῶτῳ μετὰ τὴν ἔργον· καὶ ὀλίγων μὴ πορρωτέρως, μετὰ τὸν δὲ καὶ ὀνομαστῶν. ἀναγκάστον δὲ καὶ φανερόμιστον δὲ καὶ φανερόφελον. τὸ γὰρ λατῶσθαι, φοβουμένου καὶ μέλειν τῆς δὴνθείας μάλλον ἢ τῆς δὴνθείας, καὶ D λέγειν καὶ πορρωτέρως φανερόν. κατὰ φρονητικὸν γὰρ διὸ παρρησιαστικὸς· παρρησιαστικὸς δὲ, διὸ κατὰ φρονητικὸς καὶ δὴνθετικὸς· πλεῖν ὅσα μὴ διὸ εἰρονομία. εἰρονομία δὲ πορὸς τῶν πολλοῖς, καὶ πορὸς δὴνθον μὴ διακρίσται ζῆν, ἀλλὰ ἢ πορὸς φίλον. δουλικὸν γὰρ, διὸ καὶ πᾶσι οἱ κόλακες, θυτικοί· καὶ οἱ ταπεινοί, κολακῆς. οὐδὲ δὲ θυμιαστικὸς. οὐδὲ γὰρ μέγα αὐτῶν ὄντι. οὐδὲ μνηστικὸς. οὐ γὰρ μετὰ E λοψύχου τὸ δογματικὸν εἶναι. δὴνθον τε καὶ καὶ δὴνθον μετὰ τὸν παρρωτῶν. οὐδὲ ἀπὸ εἰρονομίας· οὐτε γὰρ πορὸς αὐτῶν ἔρεται, οὐτε πορὸς ἐπείρου. οὐτε γὰρ ἐναπέμνηται, μέλει αὐτῶν, οὐδὲ ὅπως οἱ δὴνθον μέγανται. οὐδὲ αὐτῶν παρρησιαστικὸς ὄντι. διὸ πορὸς οὐδὲ κεραισφλησεί, vt neque